

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Lieszkovszky Éva ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Tóth László ügyvéd által képviselt alperes ellen prémium megfizetése iránt a Miskolci Munkaügyi Bíróságnál 2.M.954/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.21.427/2009/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.21.427/2009/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli.

I n d o k o l á s :

A felperes a módosított keresetében 6.538.464 forint és ennek kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest 2003. évi célprémium címén. A Miskolci Munkaügyi Bíróság 2.M.954/2007/30. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest 200.000 forint perköltség viselésére kötelezte. A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes közel 20 évig volt az alperes ügyvezető igazgatója, 2003. május 1-jétől 2004. május 31-éig a határozott idejű foglalkoztatása valósult meg. A munkaszerződése alapján a munkáltató által meghatározott feladatok teljesítése esetén prémiumban részesíthető. Az alperes nevében V.Z. tulajdonosi képviselő 2003. június 2. napján a felperes részére személyi alapbérének 100 %-a mértékben prémiumot tűzött ki négy prémiumfeladat megjelölésével. Az alperes 2003. évre vonatkozó éves beszámolója 2004. február 28-án készült el, eszerint az eredmény 2.059.000 forintot, a személyi jellegű ráfordítások 876.923.000 forintot tesznek ki, és a beszámoló rögzítette, hogy a felperes 2004. február 13-án a könyvelés részére adott engedélye alapján az ő 2003. évi prémiumára 7.616.175 forintot a munkáltató elhatárolt. A prémiumkiírás teljesítésének elbírálására jogosult munkáltatói jogkör gyakorló 2004. június 18-án levélben értesítette a felperest arról, hogy a 2003. évi üzleti évre vonatkozóan részére nem fizethető prémium, mivel a második pontban meghatározott prémiumfeladat nem teljesült. A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a szakértői vélemény alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a Számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 44. § (1) bekezdés d) pontja alapján csak a mérleggel lezárt üzleti évhez kapcsolódó, a jóváhagyásra jogosult testület által megállapított, kötelezettségként ki nem mutatott prémiumot lehet passzív időbeli elhatárolásként értékelni. Az alperes jogszabálysértően mutatta ki passzív időbeli elhatárolásként az előzetes értékelésben megjelölt

összegű célprémiumot.M.B. ÉS J.L. a célprémium elbírálásakor az éves beszámoló adataival vetették össze a személyi költségterv adatait. A bíróság kiemelte, hogy a Számviteli törvény alapján az elfogadott érvényes beszámoló módosítására - amit az igazságügyi szakértő is megerősített - nincs lehetőség. Kiemelte a szakértő, hogy amennyiben a felperes részére az éves beszámoló elfogadása után állapítják meg a célprémiumot, és ha a prémium jóváhagyása miatt az eredeti mérleg adataihoz képest jelentős a hiba, akkor újra közzé kell tenni az éves beszámolót, revíziót kell végrehajtani. A jelen esetben azonban ez nem volt megállapítható. Az elsőfokú bíróság az ítéletében utalt a Számviteli törvény 79. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra is. Ennek eredményeként arra az álláspontra jutott, hogy a felperesnek akkor járt volna célprémium, ha annak összegével nem lesz nagyobb a személyi költség, mint a személyi költségtervben szereplő összeg. A mérleg adatai azonban azt mutatták, hogy a 2. pontban foglaltakat a felperes nem teljesítette. A felperes fellebbezése folytán eljáró Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.21.427/2009/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és a felperest 200.000 forint másodfokú perköltség viselésére kötelezte. A másodfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a felperes azon hivatkozásainak, hogy az Mt. 104. § (2) bekezdése szerint a könyvelőnek meg kellett volna tagadnia a felperestől az elhatárolásra kapott engedélyt, illetve, hogy a számviteli törvény rendelkezéseit maradéktalanul nem tartották meg, a perbeli jogvita érdemi elbírálására nincs kihatással. A másodfokú bíróság kiemelte, hogy a prémiumkiírás a személyi jellegű költségterv, valamint az átlagos állományi létszámterv teljesítését és betartását támasztotta követelményként a felperessel szemben azzal, hogy a személyi jellegű ráfordítás éves értéke nem haladhatja meg a 870.676.000 forintot, a létszám a 463 főt. A felperes úgy nyilatkozott, hogy számára adott és egyértelmű volt az a követelmény, miszerint az utólagosan, 2003. évben végrehajtott bérfejlesztésnek, majd pedig a számára a 2003. évre kifizethető célprémiumnak a kiírásban meghatározott személyi jellegű ráfordításban benne kellett lennie. Az értékelés eredményeként egyértelműen megállapítható volt, hogy a 2003. évi ráfordítás összege meghaladta a kiírásban megjelölt maximumot, tehát a 2. pont alatti követelményt a felperes nem teljesítette. A célprémium kiírás mellékletét képező prémiumszabályzatból pedig aggálytalanul megállapítható, hogy a prémium kifizethetőségét a pontok teljesítéséhez kötötték.

A felperes felülvizsgálati kérelme az eljáró bíróságok ítéleteinek hatályon kívül helyezésére, és a jogszabályoknak megfelelő határozat hozatalára irányult az alperes perköltségben való marasztalása mellett. A felülvizsgálati érvelés szerint a perben kirendelt R.G. igazságügyi könyv- és adószakértő a személyes meghallgatása során egyértelművé tette, hogy az alperes a 2003. évi mérleg és eredménykimutatás elkészítésekor, - melynek adatait a

2003. évi célprémium értékelése során a terv-tény adatok összehasonlításánál kellett figyelembe venni - helytelenül, nem a Számviteli törvény előírásainak megfelelően járt el, ugyanis nem volt jóváhagyva a prémium, ezért azt a mérlegben és az eredménykimutatásban nem kellett volna szerepeltetni.

A felperes érvelése szerint korábban a személyi jellegű ráfordítások nem 100 %-os teljesülése nem volt kizáró tényező, és az előzetes értékelés alapján kiszámított célprémiumot utólag mindig jóváhagyták. Erre a gyakorlatra vonatkozóan az alperessel egyező előadást tett a felperes. A bíróságok a felperes nyilatkozatait nem a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a maguk összességében, illetve az alperesnek a kialakult gyakorlatra vonatkozó elismerésével összevetve, hanem egyes mondatait kiragadva értékelték. A további felülvizsgálati érvelés szerint amennyiben a másodfokú bíróság megállapítását osztaná a Legfelsőbb Bíróság, miszerint a per eldöntése szempontjából annak van jelentősége, hogy a felperes a prémiumkiírást milyen tartalommal értékelte, továbbá hogy a per adatai alapján az állapítható meg, hogy a peres felek azonosan értelmezték a kiírásban meghatározott feladatot, akkor ez ellentétes a Számviteli törvényben foglaltakkal, jogszabályba ütközik, így annak jogi relevanciája nem lehet. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában tartására irányult a felperes perköltség fizetésre kötelezése mellett. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás szerint a felperes részére V.Z. tulajdonosi képviselő 2003. június 2-án célprémiumot tűzött ki négy prémiumfeladat teljesítésére. A jelen eljárásban ezen kiírás volt vizsgálandó, amely szerint „a M.T. Kft. személyi jellegű költségtervének, valamint az átlagos állományi létszámtervének teljesítése és betartása. A személyi jellegű ráfordítás éves értéke nem haladhatja meg a 870.676.000 forintot. A 2003. évi átlagos állományi létszám nem haladhatja meg a 473 főt”. A felperes a bizonyítási eljárás során maga is elismerte, hogy tudta, miszerint az utólagosan végrehajtott bérfejlesztésnek, illetve a számára 2003. évre kifizetett prémiumnak a meghatározott összegű személyi jellegű ráfordításokban szerepelnie kell. A Számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 44. § (1) bekezdésének d) pontja szerint passzív időbeli elhatárolásként kell elkülönítetten kimutatni a mérleggel lezárt üzleti évhez kapcsolódó, a jóváhagyásra jogosult testület által megállapított, kötelezettségként ki nem mutatott prémiumot, jutalmat, azok járulékát. Az alperes ezek hiányában jogszabálysértően szerepeltette passzív időbeli elhatárolásként az előzetes értékelésben megjelölt összegű célprémiumot, amelyet egyébként a felperes - mint ügyvezető igazgató - 2004. februárjában maga engedélyezett a könyvelésnek. Amennyiben az éves beszámoló elfogadása után kerül megállapításra a célprémium, és az eredeti

mérleghez képest „jelentős a hiba”, akkor újra közzé kell tenni az éves beszámolót, és önrevíziót kell végrehajtani. A jelen esetben azonban a Számviteli törvény előírása szerint a hiba nem volt jelentősnek tekinthető [Számviteli tv. 3. § (3) bekezdés]. E körben a felek is egybehangzó nyilatkozatot tettek (jegyzőkönyv, 3. oldal 3-4. bekezdés). Figyelemmel arra, hogy az elfogadott mérleg adatai az irányadóak, és e szerint a 2003. évi személyi ráfordítások összességében meghaladták a kiírásban megjelölt maximumot, a foglalt követelményeket a felperes nem teljesítette, így a prémium iránt előterjesztett igényE megalapozatlan. Alaptalanul hivatkozott a felperes a felülvizsgálati kérelmében arra, hogy az eljárás során a korábbi gyakorlatot követte, mivel kellő körültekintés mellett – 20 éves ügyvezetői tevékenysége alapján is – figyelemmel kellett kísérnie az irányadó jogi szabályozást, illetve tudnia kellett a kiírásban foglaltak teljesítésének követelményeit, aminek nem tett eleget. A fentiekre figyelemmel az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló peradatok helyes, okszerű, életszerű értékelésével és a logika szabályainak megfelelően a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértése nélkül hozták meg az ítéletüket. Azt a szükséges tartalommal és terjedelemmel indokolták [Pp. 221. § (1) bekezdés], így a felülvizsgálati kérelemben hivatkozottak jogszabálysértés megállapítására nem adtak módot. A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére. A felülvizsgálati eljárás illetékét az adott ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2010. május 26.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelével: Nné tisztviselő